



# טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

## פרשת כי תצא

### לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ב. דיני המוציא שם רע ונערה המאורסה
- ג. השבת אבדה, פריקה וטעינה
- ד. חיוב קיום הדיבור
- ה. איסורי כלאים וחיוב ציצית
- ו. איסור החזרת הגרושה לאחר שנישאת
- ז. איסור הסגרת עבד, קדש, קדשה וריבית
- ח. פסולי חיתון
- ט. דיני שכר שכיר
- י. דיני ירושת הבכור
- יא. דיני אשת יפת תואר
- יב. מצות שילוח הקן ומעקה
- יג. דיני מצוות יבום וחליצה
- יד. דין תשלום בושת
- טו. דיני חתן בשנה הראשונה
- טז. לשמור על יושר המידות והמשקלות
- יז. דיני משכון
- יח. היתר אכילת פועל
- יט. דין שכחה ופאה דיני מלקות
- כ. דיני בן סורר ומורה
- כא. לשמור על קדושת הגוף והמחנה

### שאלה לשולחן שבת

"ועל דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים"

כתב הט"ז (או"ח סי' תקפ"ח סק"ה, ועוד) שחכמים לא אסרו שום דבר שמפורש בתורה שמוותר. ולפי דבריו, יש לבאר כיצד אסרו רבנן לאכול פת עכו"ם, הרי מפורש בפסוק: "על דבר אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים" - הרי שכתוב שהיה מותר לאכול את לחמם של עמון ומוא?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

### פנינים

"כי תהיינה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה" (כא,טז)

כתוב בזוהר: 'רחל ולאה שני עולמות הם, אחד מכוסה והשני גלוי' (מתורגם). ורבי ברוך ממזיבוז' אמר שישנם שתי דרכים בעבודת השי"ת: 'האחת אהובה' - עבודה בתורה והתפילה בלבד, 'והאחת שנואה' - שעוסקת גם בגשמיות וכמובן כולה לשם שמים. ואף המרגלים טעו וחטאו מפני שהם רצו להמשיך במצב שכולו עסק התורה (מן ומים ללא טורח ובחינם) ופחדו להיכנס לארץ ישראל ולהתחיל לעבוד את האדמה ואז לא יוכלו לעסוק בתורה כראוי. והמהרי"ד מבעלזא היה אומר שהמרגלים טעו בכך, מפני שהשי"ת ברא את האדם כגוף חומרי ורק לאחר מכן נפח נשמת חיים אלוקית באפיו כדי להורות שעיקר העבודה צריכה להיות בענייני העולם הזה והעולם הבא גם יחד - ויעלה הכל לשמים, וזה נרמז בפסוק: "כי בי-ה ד' צור עולמים" (ישעיה כו,ד) שהעולם הזה נברא באות ה' והעולם הבא באות י', ושם י-ה מרמז שעל האדם לייחד את שני העולמות. ולכן משה בחר להתפלל על יהושע באומר: '-ה יושיעך מעצת מרגלים', כדי שייצאל מעצת המרגלים שרצו להמשיך בחיי המדבר. והאר"י אמר שמה שלח את המרגלים 'לתור את הארץ' שזה ראשי תיבות 'לאה' - עבודת ד' בשילוב רוחניות וגשמיות, אך מה שהמרגלים עשו: 'ויעלו עד רחב לבא תמות' ראשי תיבות 'רחל' - דהיינו שהם דבקו רק בעבודה הרוחנית. (יגדיל תורה ויאדיר)



נהרג על שם סופו, הגיעה תורה לסוף דעתו, סוף שמכלה ממון אביו ומבקש למוודו ואינו מוצא, ועומד בפרשת דרכים ומלסטם את הבריות' (רש"י). יש לבאר מדוע לגבי בן סורר ומורה נאמר שנידון על שם סופו, ואילו לגבי ישמעאל אמר הקב"ה: "באשר הוא שם" ופירש רש"י: 'שהיו מלאכי השרת מקטרגים... והוא משיבם עכשיו מה הוא, צדיק או רשע, אמרו לו צדיק, אמר להם לפי מעשיו של עכשיו אני דנו?' וכן יש לבאר שאם נידון על שם סופו, מדוע נהרג בסקילה ולא בסיף כדין רוצח? ויש לומר: א. הבן הסורר ומורה כבר התחיל בחטא בשונה מישמעאל. ב. חייב סקילה כי בוודאי ילסטם אף בשבת. ג. הדין של בן סורר ומורה זהו חידוש מצד חסד ד' לעמו שרק לעם ישראל יש רחמים. (הרב דסלר) ד. יש חילוק בין ההנהגה של בית הדין של מעלה לבית הדין של מטה. (מהר"ל) ה. זו חובה שעתידיה להתגלגל מבניו של ישמעאל ולא ממנו. ו. יש לחלק בין מי שמעשיו מוכיחים עליו שיחטא בעתיד לבין מי שרק ידוע לנו כן בנבואה. ז. בבן סורר ומורה יש לנו כבר מידע מוקדם שהוא עתיד להידרדר מזה שנוול מאשת יפת תואר, בשונה מישמעאל שחזר בתשובה בסוף ימיו. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תש"פ)

**מקרא**  
טמונה בפרשה  
שעצת השבת שלכם  
טמונה בפרשה!

העלון המוכר והאהוב שעשרות אלפי משפחות לא עורכות סעודות שבת בלעדי... עומד לצאת בספר חדש ומרענן. לקט נרחב של מיטב החידושים והמדרשים הבלתי נשכחים במעל 500 עמודים בצבע מלא, מרגשים וחגיגים, כיאה לשולחן השבת!

הצטרפו עכשיו  
hamatmon40@gmail.com | 052-7665775

ישנו ביקוש רב בבתי הכנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה. ניתן לתרום: 1. בהעברה לבנק לאומי (10 סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביין' 2. לשלוח שיק למערכת

העלון מוקדש לע"נ חיים לייב בן צבי נח ז"ל ת.ג.צ.ב.ה

## חידון א' ת'

- התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. בגד שיש לו \_\_\_\_\_ חייב בציצית
  - ב. יש לתת לו פי שניים בירושה
  - ג. מילה נרדפת לציצית, הקשורה לפינות הטלית
  - ד. אסור לשים בביתך (רמז: מכשול)
  - ה. צטט את לשון הפסוק המלמד על השבת אבדה!
  - ו. "לא תראה את חמור אחיך... נופלים בדרך \_ מהם"
  - ז. כיצד אוכל בן סורר ומורה?
  - ח. מצווה הנעשית כאשר יבם אינו רוצה לייבם
  - ט. מי שאינו \_\_\_\_\_ עליו לצאת מחוץ למחנה
  - י. כך קרויה אלמנה ללא בנים כשלמת יש אח
  - כ. בו מתקיימת מצות עוללות
  - ל. על הטמא לטבול \_\_\_\_\_ ערב
  - מ. אסור לתעב אותו
  - נ. מילה נרדפת לריבית
  - ס. כיצד שותה בן סורר ומורה?
  - ע. פועל שכיר יכול לאכול מהם בעת הבציר כרצונו
  - פ. משם שלחו מואב לשכור את בלעם
  - צ. אשת יפת תואר צריכה לעשות אותן
  - ק. אסור להניף חרמש עליה
  - ר. שני דברים שאסור לחבול (למשכן) אותם
  - ש. מצוה המקוימת כאשר נקרה קץ צפור בדרך
  - ת. ומה יש לעשות לאם? ומה עם הבנים? (ציטוט)

## חידון א' ת' הפוך

- התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. חתן בשנתו הראשונה אסור ללכת ל-
  - ב. אסור להביא לבית המקדש את מחירו
  - ג. יש לעשות שם מעקה
  - ד. אסור למשכנו (לחבול) מאלמנה (לאחר ההלוואה)
  - ה. אסור להלין אותה על העץ
  - ו. "וכל ישראל \_\_\_\_\_"
  - ז. לשון עירוב (רש"י)
  - ח. מילה נרדפת למילה "נשא" (התחנן)
  - ט. מילה נרדפת למשכון
  - י. אסור להשאיר את המת \_\_\_\_\_
  - ך. שם אסור שיהיה לך אבן ואבן
  - ל. השי"ת מתעב את כל מי שעושה-
  - ם. יש לזכור את אשר עשה השי"ת ל-
  - ן. מותר ללבשו אך ללא עירוב צמר
  - ס. "וקצותה את כפה לא \_\_\_\_\_ עיניך"
  - ע. כך היה עם ישראל בדרך בצאתו ממצרים
  - ף. -וכך הוא היה מרוב צמא בדרך
  - ץ. שם יש לעמוד כשבאים לקחת מהלווה משכון
  - ק. יש למחות את זכרם, כך נשבע ד' לעולם
  - ר. אסור לחסום אותו כשהוא דש
  - ש. כך יש לשמור על המחנה
  - ת. צריך להישמר מאד בנגע ה\_\_\_\_\_

## ואלה שמות

"וּכְתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתוֹת וְנָתַן בִּידָהּ"  
 מדוע נקרא ה'גט' בשמו? (התשובות במדור התשובות)

## מן המדרש

מעשה באיש אחד שבא לדון לפני בית דינו של רבא, וטען שאיש פלוני חייב לו כסף שלווה ואינו רוצה להחזיר. זימן רבא את אותו האיש ושאל אותו מדוע אינו מחזיר את ההלוואה לפלוני, וענה הלה שכבר החזירה לו זה מכבר. פסק רבא שבמקרה כזה על הלווה להישבע שאכן כך היה הדבר ושכבר השיב את ההלוואה לתובע. הלך הלווה להתכונן ליום שבו נקבע שישבע על דבר זה, והכין קנה (מקל) חלול, ובתוכו שם את כל הכסף שהיה חייב לנושה שתבעו ולבסוף סגר את הקנה כך שלא היה ניכר מבחוץ שהוא חלול. ביום המיועד, באו לפני בית הדין כדי להישבע, ובא הלווה תוך כדי שהוא נסמך על אותו הקנה. לפני שנטל לידיו את ספר התורה על מנת להישבע, נתן הלווה את קנה ההליכה שלו ללווה כדי שיחזיק לו אותו בזמן שהוא נשבע. לאחר מכן לקח הלווה את ספר התורה בידו ונשבע שנתן לו את כל המעות שהיה צריך לשלם בחובו, שהרי כעת הקנה ובו המעות היה בידי המלווה. כשנוכח המלווה שהלווה נשבע, התרגז מאד, ומתוך כעסו אחז בקנה של הלווה ושברו בזעמו. שנשבר הקנה, נפלו ממנו כל אותם המעות שהיו טמונים שם בחלל הקנה על הארץ, ונמצא ששבעתו אמת הייתה ונודעה תחבולתו לרבים. לכן כשבא אדם להישבע בפני בית דין אומרים לו שהוא נשבע על דעת בית הדין כדי למנוע תחבולות שכאלה. (ע"פ נדרים כה.)

## מילה בפרשה

**בעל כיס חלש ורפה,  
 בא למקום שמופיע רופא,  
 שנתן תרופה מבחילה,  
 אך לא ציית ולא בלע.**

המונח המבוקש הינו מילה  
 בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.  
 אשר כל שורה בחידה  
 רומזת להקשר שונה שלה.  
 (יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות  
 בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

## שעשועי דאורייתא

"זהאם רובצת על האפרוחים או על הביצים"  
על מי עוד בתורה נאמר לשון רביצה?

\* \* \* \*

מצאו נא בפרשה:

1. 4 זוגות שכתוב בהם 'יחדין'.
2. ארבעה פסוקים שמתחילים ומסתיימים באות כ'.
3. שמות של שלוש מסכתות בש"ס, ועוד שתיים שמופיעות באונקלוס.
4. שתי מילים בנות חמש אותיות שכל אחת נקראת ישר והפוך. (אחת מהן מופיעה פעמיים)
5. חמש מילים רצופות שמתחילות באות ל'. (הרצף הארוך בתורה)
6. שתיים מתוך שש הזכירות.

## ושפני טמוני חול

בבית דין של מטה מלקים ל"ט מלקות. מה סמום המלקות הניתנים בבית דין של מעלה?

\* \* \* \*

"לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר"

יש לפרש במשפט שלמה מה השיבה האשה השנייה לראשונה שאמרה: "תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתוהו". שלכאורה, היה ראוי לה לומר שמעוניינת היא בעסקה זו כפי שאמרה בתחילה שבנה הוא החי, ומה הסכלות לומר: "גם לי גם לך לא יהיה גזרו"? אלא, ששתי נשים אלו כלה וחמותה היו. ומתו בעליהן בלא בנים אחרים אלא אלו השנים, ומת ילד זה של הכלה והרי כעת היא זקוקה ליבום וצריכה כעת להתעגן י"ג שנים עד שיגדיל התינוק של חמותה. לכן, החליפה החי במת ואמרה שאינה זקוקה ליבום שהרי יש לה בן ואין לה יבם. ולכן הסכימה עם דברי שלמה להרוג את הילד החי שגם בכך תותר להינשא בשנית. ובדבר זה הרגיש שלמה ופסק להשאיר את התינוק בידי חמותה. (מאירי יבמות יז:)

## "זיכרון" סימן

גימטריאות ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת כי תצא מסופר על דיניו של בן סורר ומורה, "ותפסו בו אביו ואמו והוציאו אותו".

המשנה (סנהדרין פ"ח מ"ד) לומדת ממילים אלו שהוריו אינם יכולים להיות היגרים.

בפרשה ישנם 110 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים: "אבא לא נכה" = בגימטריא = 110

## תשובות

**ושפני טמוני חול** - תשובה לשבוע שעבר: מצוה מגיל שישים ומעלה: - רחיצת ידיים בעגלה ערופה. (ועיין ברמב"ם שכל הזקנים בעיר באים לרחוץ) **לסדר את הפרשה** - "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה". **יחידן א' ת'** - ארבע כנפות, בכור, גדילים, דמים, השב תשיבם, והתעלמת, זולל, חליצה, טהור, יבמה, כרם, לפנות, מצרי, נשר, סובא, ענבים, פתור, ציפורניה, קמת רער, רחיים רכב, שלח תשלח (שילוח הקן), תשלח - תקח לך. **יחידן א' ת' הפוך** - צבא, כלב, גג, בגד, נבלה, ישמעו ויראו, שעטנו, לקח (-אשה), עבוט, תלוי, כיסך, עוול, מרים, פשתן, תחוס, יגע, עיף, בחוץ, עמלק, שור, קדוש, צרעת. **שעשועי דאורייתא** - בראשית: "לפתח חטאת רובץ", ויצא: "שלשה עדרי צאן רובצים", ויחי: "תהום רובצת תחת", "כרע רבץ כאריה", "רובץ בין המשפתיים", משפטים: "רובץ תחת משאו", בלק: "ותרבץ תחת בלעם", נצבים: "ורבצה בו כל האלה", וזאת הברכה: "ומתהום רבצת תחת". 1. "צמר ופשתים יחדין", "בשור ובחמור יחדין", "כי ישבו אחים יחדין", "כי ינצו אנשים יחדין". 2. "כי ד'... ושב מאחריך", "כי תבוא... קמת רער", "כי ימצא... הרע מקרבך", "כי תקצור... מעשה ידך". 3. "ספר כריתות", "כלאים", "על אבות". באונקלוס: "עירובין", "ביומא". 4. "הכחה", "ונתנו"-פעמיים. 5. "לשוב לקחתה להיות לו לאשה". 6. "זכור את אשר עשה ד' אלקיך למרים", "זכור את אשר עשה לך עמלק". **ואלה שמות** - מצאנו טעמים רבים: 1. כל האותיות מזדווגות ומהוות תיבה כמו אב דג וכו' חוץ מאותיות גט שאינן מזדווגות ולכן נקרא שטר גירושין גט (ספר קהלת יעקב לשון חכמים). 2. מפני שלא מצינו בכל התנ"ך תיבה שבה אות ג' וט' ביחד, ונפרדות תמיד זה מזה לכן ספר כריתות נקרא גט לסמל על פירוד (הגר"א). 3. אבן אחת יש בכרכי הים וג'וטא [גיטא] שמה ומגרשת כל חברותיה (שלטי גבורים בשם הירושלמי). 4. עפ"י הירושלמי "הני עכברי לא דיין דאכלי אלא דגייטי". ביאור: העכברים לא די שאוכלים אלא ששוברים, הרי ש'גט' הוא לשון שבירה. (הלבוש ס' קנח יא) 5. "אשה רעה מצוה לגרשה שניא גרש לץ ויצא מדון" (יבמות סג) ו'לץ' בגימטריה קטנה: גט. ואם נכתוב גט במילואו (גימל טית) עולה בגימטריא: גרש, והיינו 'גרש לץ' ובפסוק זה יש י"ב אותיות, וכנגד זה כותבים י"ב שורות בגט. (חתם סופר) 6. גט בגימטריא 12 כמספר השורות שיש בגט. 7. כשרוצים להפריד את ה'ביחד' משתמשים באותיות שביניהם: ג-ג-ח-ט-י. **מילה בפרשה שופטים** - חבר. "לגיבוש סגל העובדים" - סגל-חבר, "הובא אחד הידידים" - אחד מהידידים=ידיד-חבר, "הקוסם הכפול הרשים" - קוסם אסור בפרשה: "הבר חבר", "ולנכד יעקב נתן נחשים" - לבנו של אשר קראו חבר, והקסם הוא שמצדף נחשים ועקרבים למקום אחד. **טמונות בפרשה** - 1. מסכת כריתות - "ספר כריתות" (כד, ג). 2. "לא תדרוש שלומם וטובתם" (כז, ג). 3. "וחלצה נעלו" (כה, ט). 4. "פרצה קוראה לגנב" (רש"י כב, ט). 5. תגין באותיות "שעטנו" (ץ, ככיא). 6. "ועשתה את ציפרניה" (כאיב). 7. "אפרוחים או ביצים" (כב, ו). 8. "כי תצא למלחמה" (כאי, י). 9. "ככה יעשה לאיש" (כה, ט). 10. "לא יחבל רחים ורכב" (כד, ו). 11. "קבור תקברנו" (כא, כג). 12. "ייתד תהיה לך על אנך" (כג, יד). 13. "גדר סביב לגג, ואונקלוס תרגם תיקא כעין תיק" (רש"י כב, ט). 14. "לא תוכל להתעלם. לכבוש עינך כאלו אינך רואה אותו" (רש"י כב, ג). **טמונות בהפטרה** - 1. "לא חלה" (נד, א). 2. "האריכי מיתריך" (נד, ב). 3. "מי נח" (נד, ט). 4. "ברגע קטון" (נד, ז). **שאלה לשלחן השבת ואתחנן** - שאלנו: מדוע יוסי בן רבי זבידא אמר לרבי אבא הכהן בר פפא, שלא ילך מסביב לבני אדם כדי שלא להטריחם לעמוד בפניו, הלוא כתוב בגמרא (קידושין לג:): 'אמר רבי שמעון בן אלעזר מנין לזקן שלא יטריח (את הציבור לעמוד). תלמוד לומר: 'זקן ויראת'. אמר אב"י: נקטינן דאי מקיף חיי'. הרי למדנו שיש עניין שלא להטריח את הציבור לקום? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. בגמרא בקידושין מדובר על מקרה רגיל, שלא יטריח לקום בפניו, אך במדרש מדובר שהדבר יביא ליראת שמים. 2. יש לחלק אם הציבור עסור בדברי תורה ותפילה שאז עדיף להקיף, ולבין ציבור סתם. 3. העניין נתון במחלוקת אמוראים. 4. הכוונה שצריך להקיף אם משער שלא יעמדו בפניו בכל אופן. 5. תלוי בתדירות שעובר בפניהם, פעם או פעמיים ביום יש לזכותם, ולאחר מכן להקיף.

## ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפון: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן.

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.  
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)  
temunabaparashah@gmail.com  
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: כמ"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

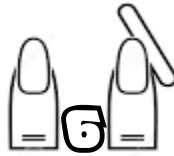
# טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגמיל קשה

4



3



1



9



8



10



### 'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא



תשובה לגיליון הקודם 'מגיפים בתריסיהם' (רש"י כג,)

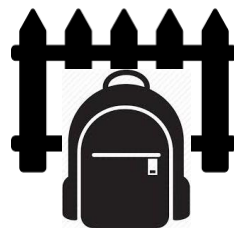


14

11



12



13

"רני עקרה" (ישעיה נד' א' - י')

הפטרת כי תצא

# טמונות בהפטרה

4



3



2



1

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש! חידות ומשימות לכל הגילאים לחוויה משפחתית מושלמת!  
לפרטים נוספים ולהזמנות התקשרו: 052-766-5775